



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Vita

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

omni modo peccare tam eum, qui...

us est Sophoclem poeram, cumq;

multo fuisse prastantorem. Sen-

um bellicarum rerum scripto-

ostenderit feceminam, inter-

um gladium a puero teneri

Exercito sole omnia per-

andis diuelli solet specta-

atum natura dedit capi-

ulo nidoris pleno, in quo

videntis, sua quadam

iduis ofscare, aut mor-

apprehenderit, si cito

is vifibus negant-

derent, at vero quia cupiditate possessi sunt...

Seneca. Quemadmodum ei qui amorem exere conatur...

Roterodami Catoblepas & basilicus solo aspectu necant...

Sunt qui aspectu effascinant hominem: Ira inuidus oculus perni-

Visiones feruis Dei olim valde frequentes. Num. 12. 6. Exempla:

Vita.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

SENTENTIA BIBLICA.

LOCI BIBLICI.

Vita, pro perduratione in periculis, pro Christo ad eundis, 2. Co-

Vita Dei pro ea vita, certo termino definita, Job. 14. 5. Christo

Vita humane breuitas, ac vanitas. Gen. 3. 19.

Vita humane finis, 1. Co-

AAAAAA Vita

Vite longitudo quibus promissa, *Exod. 20, 12, Deuter. 25, 15, Reg. 3, 14, Psalm. 91, 16, Prov. 3, 2, 16, 18, 9, 11, 10, 27, 11, 30, 12, 8, 16, Eph. 5, 20, Eph. 6, 23*. Vita aeterna est agnoscere Deum, & Iesum, *Ioan. 17, 3*. datur gratis, *Roman. 6, 23*, datur ex observatione mandatorum, *Matth. 19, 17*. Vita Christianorum abscondita in Christo, *Col. 3, 3*. Vita arbor, *Gen. 3, 9*, ostenditur, *Apoc. 22, 2*. Vita aeterna & praesentis aeternam, *Luc. 20, 34, 35*. vite antea factae memoria haud inutilis, *Deut. 5, 15, 16, 12, Eccl. 3, 31, Ioan. 4, 29, Act. 22, 4, 26, 10, Rom. 6, 17, 11, Corinth. 6, 11, 12, Galat. 1, 13, 4, 8, Eph. 2, 11, 1, 5, 8, Col. 1, 21, 2, 13, 1, Thessal. 1, 9, 2, Timoth. 1, 13, Tit. 3, 1, Petr. 2, 10, 25, 1, 4, 3*.

Vita sanctimonia electionis scopus est, *Ephes. 1, 4, 2, 10, 1, Thessal. 4, 7*. Itaque fideles vite sanctitati studere debent, *Genes. 17, 1, Psalm. 15, 1, 2, 24, 4, 5, 37, 27, Matth. 23, 26, Rom. 6, 4, 8, 1, 2, Cor. 6, 17, 7, 1, Ephes. 2, 10, 4, 17, Phil. 1, 27, 2, 15, Hebr. 10, 22, 12, 14, 14, 1, 2, 3, 13, 1, Petr. 1, 15, 2, 11, 2, 2, 4, 3, 16, 2, 24, 2, Petr. 1, 4, 3, 11, 14, 1, Ioan. 2, 3*. Vita aeterna pro modo possideatur, quaerit diues ex Christo, *Matth. 19, 17, Marc. 10, 17*. Vita per Christum parata, cum morte per Adamum introducta comparatur, *Rom. 5, 17*, vita nostra stadii inferior est, *1, Cor. 9, 24*, vapor est, *Iacob. 4, 14*.

Vite sermo qualiter recipiendus, *1, 2, 2*, vite sanctimonia probanda est Dei cognitio, *1, Ioan. 2, 3*. vite novitas bonis operibus testanda est, *1, Ioan. 3, 7*. in vitam reuocati ad caelum euocantur, *Apoc. 11, 12*. Vitae liber, *Apoc. 2, 14, 2, 27, Exod. 32, 32, Phil. 4, 3*. Vitam videre pro vita frui: & vitam non videre, pro vita non frui, *Ioan. 2, 35*. Vita, panis, Hebraeus, pro viuifico, seu vitali pane, *Ioan. 6, 35*. vitam pro fratribus ponere. *Iud. 13, 3, 25, Esch. 4, 15, Ioan. 15, 13, 1, Ioan. 3, 17*. Vita novitas, pro noua vita, Hebraeus, *Roman. 6, 4*. Vita aeterna merces est. *Matth. 5, 12, 1, 2, 8*, donum Dei est, *Rom. 6, 23*.

Viueri, Hebraeus pro valere, *Ioan. 4, 50*. Viuere ex omni verbo prodeunte per os Dei. *Matth. 4, 4*. dicuntur homines, omni eo viueri, quod egressum fuerit ex ore Dei: siue, quod Deus constituerit, & de reuerit hoc est, non viueri ex solis causis physicis, cum Deus non sit illis adstrictus, testantibus id Moyses & Eliae exemplis, *Exod. 24, 28, 34, 28, 18, 1, Deuter. 9, 9, 1, Regum 19, 8*, sed omni re cui Deus verbo suo alendi nos facultatem indit, quasi imperans ei vt hoc faciat, & suo verbo praestans, *Vide Deuteronomio 8, 3*.

Viueri Deo, est opera Dei facere, *Roman. 6, 11, 12, Galat. 2, 19, Dominio, Roman. 14, 8, 2, Cor. 5, 15, 2, Thess. 5, 10, 1, Petr. 4, 2*, in Christo, *2, Tim. 3, 12*. Viueri secundum carnem, incedere secundum carnem. Esse in carne, *Roman. 7, 5, 8, 4, 5, 8, 12*. de iis dicitur, qui cum vno sint spiritu donati, se se cupiditatibus carnis immergunt. Viueri autem in carne, *Galat. 2, 20*, vel ambulare in carne, *2, Corinth. 10, 3*. nihil aliud declarat, quam in hoc caduco corpore vitam degere tantisper, dum coelesti & aeterna vita potiamur, *vt Galat. 2, 20, 1, Pet. 4, 1*.

Viueri sibi latius dicitur, qui se vnum respiciet, vt ex suo vnus arbitrio ac voluntate viuat, pro quo Hebraei dicunt, Benefacere animae suae, *Psalm. 49, 19*, cum ergo negat Paulus fideles sibi viueri, *Roman. 14, 7*. hinc quid velint intelligitur, nempe quod fideles non iuram, sed Domini voluntatem faciantur ex gratiarum actione se habere pro vite regula, quod denique ita viuant, vt Domino sibi reddendam vite rationem cogitent, cuius vnus iuri & potestati subiant: Vita anima tua: Aseueratio Hebraeus, *1, Samuel. 1, 26*, Viuit Christus in Christianis, *Galat. 2, 20, 21*. Viuit Dominus iurantis *1, Cor. 10, 31*.

Viuit homo fide, etiam in fame, *Deuteronomio. 32, 8*. Viuimus in gloriam Dei, *Roman. 14, 8*. Viuunt omnes Deo. *Luc. 20, 38*. Viuat Rex, *1, Sam. 10, 24*. vt viuamus, mandata seruanda, *Deuter. 4, 1, 2, 32, 47*. Viuet facit Deus, & occidit, *3, 49*. Viuens Deus, *1, 3, 10*. Viuendum Deo, non sibi. *Rom. 14, 7, 2, Corinth. 10, 3, Galat. 2, 20, 2, Thessalonic. 5, 10, 1, Petr. 4, 2*. Viuendum in letitia, *Eccles. 8, 15, 9, 7*.

¶ PATRVM SENTENTIAE.

Longitudinem vite huius sentire non facit, nisi spes viuendi: nam nihil videtur esse celerius quam quicquid in ea tam praeteritum est. Quum ergo dies iudicii venerit, tunc sentient peccatores, quoniam non fit longanimitas vita, quae transiit. *August. super Psalm. 6.*

Si toto tempore illo viueres, ex quo Adam de paradiso emissus est, vique in hodiernum diem, certe videres vitam tuam non fuisse diuturnam, quae sic euolasset, vnus autem cuiusque vita hominis quanta est? adde quantoslibet annos, due longissimam senectutem, quid ergo? Nonne hora matutina est? ergo longe sic dies iudicii, quando erit retributio iustorum & iniustorum: tuus certe vltimus dies abesse non potest longe, adhuc te prepara: qualis enim exieris de hac vita, talis redderis illi vite. *in Psalm. 39.*

Longam cœnam, malam nemo vult habere, nec ferre longam vitam, malam pene omnes volunt habere. Vtique si grande est, quod viuimus, bonum sit omnium grande. Quid enim vis male, dic mihi? Puto nihil in omnibus actionibus, cogitationibus, cu-

piditatibus nihil male vis, terram lam non vis vtique, sed bonam: num, seruum bonum, amicum bonam, & quid haec magna, quoniam lam non vis habere, sed bonam re, nisi bonam, aut da mihi aliquam lam animam vis habere malam? te cuique meruisti? Non vis esse malum mon.

Plenitudo est & beatitudo perfrui bene uiuat. Sed si forte vtremque conuicere, quam cito intelligere. Qui plus intelligere: qui male uiuit, & quod magis Christiana.

Non est vera vita, nisi vbi felicitas in seipso, nisi vbi salus nullo dolore corruptio.

Hac est iustitia hominis in hac vita: temperantia: penitentia cruciat, iustitia tranquillitas. *Ibidem.*

Vita hominum media est inter vitam aegrotam & Si viuit homo secundum carnem, peccatorum cunctum spiritum, angelis sociatur. *Idem.*

Qui aeternam Dei perspecta, breui, & ceteri humanæ vite spatium cogitant, aeternam vitam per interitum, & exit humilis atque ceteri. *Ibidem lib. 2.*

Secreto Dei consilio agitur, vt vitam perfrui re electorum vita turberetur. Va quippe est, vt patriam tendimus, & idcirco hic occidit iudicio turbatione contentumur, ne vitam pro patria dimittamus. *In Moral.*

Quot dies vite peragimus, quasi in titore de tot partib. propinquamus. Praefata vitam quasi transimus. *Ibid.*

Mala vite praesentis tanto durius animam bonum quod sequitur, negligit: nequam nos tate deserit quia quo nos datus est dispensatione quous ex pietate custodit. *Ibid.*

Breuis est vita, & ipsa breuitas semper incerta. *Dom. serm. 16.*

Quid est alii viueri, nisi diutortuque. *Ibidem de tem. mon. 17.*

Diu viueri quid est, nisi ad finem currere. *Ibidem de gestimo.*

Neg: in tempore vtiliter viuimus nisi ad compari quo in eternitate viuat. *Ibidem epist. 17.*

Vita haec est vita dubia, vita coeca, vita incerta, restimulant, dolores extenuant, ardore excogitant, eice instant, ieiunia macerant, ioci distillant, munt, sollicitudo coarctat, securitas hebetat, & pauperas deicit, iuuentus extollit, senectus murtas tangit, mors depimit, & post haec comit, vniversis gaudiis finem imponit, ita curam fuisse putetur. *August. in original. tractatu lib. 2. est Vita nostra.*

Nihil fugacius seculo, rebals: seculi: quis, & mittimus, & per infantiam, putentiam, iuuentutem graueletatem, ac maturam aetatem, annosque vitam quæ vtiq. septem spatia Philo vitam describit: haur & currimus, & nescientes ad mortis terminum. *D. Hieron. super Amos. 1, 3.*

Nihil ita decipit, quam cum ignorent homines longiorem sibi vitam tamen reputant. *Hieron. 1.*

Tantis in alis haec vita repleta est, vt comparati medium putetur esse, non pœna. Nam iudeo facit, vt molestia eius, qua prospiciente viuant, temporis exiguitate finiuntur. Denique heia est vita hominis super terram. *Ambrosius de sima.*

Reproborum mentes idcirco multa nequitie viueri diutius arbitrantur: iusti vero, dum de confidentant, clationis & immundæ culpæ decilral 12.

Gloria iniquorum, quum plerumq. in annos tenditur, ab infirmorum mentis esse longa, & matur. Sed quum hanc repentinus finis interceprehendit, quoniam determinans innocentiare potuit, modicum fuit. *Gregor. 17. Mor. super in sunt ad modicum. 1, non subsistent.*

Infinita est volubilitas temporis, per quod cito nec. *epist. 51.*

Vita nostra nauiganti similis est: Iesum, qui iaceat, temper vadit, quia impulsu nauis ducuntur, siue dormientes, per momenta temporum tendimus. *Greg. in Regist.*

PC

POLYANTHEA

vita temporalis, quia brevis est, idcirco & bona eius
sunt sine necessitate. Illa vero spiritualis, quae huic terrenae
superiora semper est, idcirco & bona eius & mala
sunt aequa. Ita fit, ut & bonis breuib. mala aeterna, & malis
aeterna succedant. Itaque quum simul proposita sunt ho-
minibus mala, confidat vnumquemque secum deest, quanto
magis perpetuis bonis mala breuia penitare, quam pro breuib.
aeternis mala perpetua sustinere. *Lactantius Firmianus di-*
uinae doctrinae lib. 6.

SENTENTIAE POETICAE,
Phocylides.

Philemon.
Vita est, quae sine dolore non potest esse.
Talis est, quae mulier, humana vita.
Pacis et bonae quae dicitur, quam dolere est molestia.
Vita non est vita, sed calumnia.

Euripides.
Nemo est, qui crastinum sibi audeat polliceri.
Pallas apud Euripid.
Lachrymans sum natus, sed & Lachrymans morior,
In lachrymans universam conperi vitam.
Genus hominum lachrymans, debile, miserabile,
Tractum in terra solutus.

Homini vita fragilis & caduca. Gregorius
Tertius.

Ecce sumus pulvis, sic vivis ecce miserima tellus,
Et nostris fugiunt, et lenis aura, dies,
Languemus, medio ut sumus quod caditur estis,
Vt rosa post auro languet ad praesens auro.
Omnium morbis, aut succedere senecti,
Et male tantillo vna die; multa premunt,
Solamur ut nebulae, surgens ut aer a summo,
Et veluti solus sole prius a sole.

Anonymus.

Natum in lacrymis, lacrymis quoque, vita madescit,
Et vitam rursus lacrymis in lacrymis.
Omnia, hominum lacrymas, absterget at omnes
Quibus electus ipse Deus lacrymas.

Lucianus.

Tota vita est, quae sine dolore non potest esse.
Talis est, quae mulier, humana vita.
Pacis et bonae quae dicitur, quam dolere est molestia.
Vita non est vita, sed calumnia.

Menander.

Vita est, quae sine dolore non potest esse.
Talis est, quae mulier, humana vita.
Pacis et bonae quae dicitur, quam dolere est molestia.
Vita non est vita, sed calumnia.

Lucianus.

Vita est, quae sine dolore non potest esse.
Talis est, quae mulier, humana vita.
Pacis et bonae quae dicitur, quam dolere est molestia.
Vita non est vita, sed calumnia.

Lucianus.

Vita est, quae sine dolore non potest esse.
Talis est, quae mulier, humana vita.
Pacis et bonae quae dicitur, quam dolere est molestia.
Vita non est vita, sed calumnia.

Omnes bene vivere volumus, sed non possumus.
Sed vel bene vivere, vel bene mori generosum est.
Vivere turpiter bene natis.
Virg. lib. 10. Aeneid.
Sicut sua cuique dies, brevis est, et parvum est tempus.
Omnibus est vita.
Hor. Serm. 1. Sat. 9.
Nil sine magno
Vita labore dedit mortalibus.
Horat. 1. Odarum.
Vita summa brevis, sed nos videtur inchoare longam.
Terent. in Adelphi.
Ita vita est hominum, quasi cum ludas efferis:
Si illud, quod maxime opus est, non cadit:
Illud quod cecidit, forte, curae sit corrigas.
Menand. lamb. Senar.
Bona vita ovis est, et mala vita est, quae sine dolore non potest esse.
Talis est, quae mulier, humana vita.
Pacis et bonae quae dicitur, quam dolere est molestia.
Vita non est vita, sed calumnia.

Virg. lib. 10. Aeneid.
Sicut sua cuique dies, brevis est, et parvum est tempus.
Omnibus est vita.

Hor. Serm. 1. Sat. 9.
Nil sine magno
Vita labore dedit mortalibus.

Horat. 1. Odarum.
Vita summa brevis, sed nos videtur inchoare longam.

Terent. in Adelphi.
Ita vita est hominum, quasi cum ludas efferis:
Si illud, quod maxime opus est, non cadit:
Illud quod cecidit, forte, curae sit corrigas.

Menand. lamb. Senar.
Bona vita ovis est, et mala vita est, quae sine dolore non potest esse.

Talis est, quae mulier, humana vita.
Pacis et bonae quae dicitur, quam dolere est molestia.
Vita non est vita, sed calumnia.

Virg. lib. 10. Aeneid.
Sicut sua cuique dies, brevis est, et parvum est tempus.
Omnibus est vita.

Hor. Serm. 1. Sat. 9.
Nil sine magno
Vita labore dedit mortalibus.

Horat. 1. Odarum.
Vita summa brevis, sed nos videtur inchoare longam.

Terent. in Adelphi.
Ita vita est hominum, quasi cum ludas efferis:
Si illud, quod maxime opus est, non cadit:
Illud quod cecidit, forte, curae sit corrigas.

Menand. lamb. Senar.
Bona vita ovis est, et mala vita est, quae sine dolore non potest esse.

Talis est, quae mulier, humana vita.
Pacis et bonae quae dicitur, quam dolere est molestia.
Vita non est vita, sed calumnia.

Virg. lib. 10. Aeneid.
Sicut sua cuique dies, brevis est, et parvum est tempus.
Omnibus est vita.

Hor. Serm. 1. Sat. 9.
Nil sine magno
Vita labore dedit mortalibus.

Horat. 1. Odarum.
Vita summa brevis, sed nos videtur inchoare longam.

Terent. in Adelphi.
Ita vita est hominum, quasi cum ludas efferis:
Si illud, quod maxime opus est, non cadit:
Illud quod cecidit, forte, curae sit corrigas.

Menand. lamb. Senar.
Bona vita ovis est, et mala vita est, quae sine dolore non potest esse.

Talis est, quae mulier, humana vita.
Pacis et bonae quae dicitur, quam dolere est molestia.
Vita non est vita, sed calumnia.

Virg. lib. 10. Aeneid.
Sicut sua cuique dies, brevis est, et parvum est tempus.
Omnibus est vita.

Hor. Serm. 1. Sat. 9.
Nil sine magno
Vita labore dedit mortalibus.

Horat. 1. Odarum.
Vita summa brevis, sed nos videtur inchoare longam.

Terent. in Adelphi.
Ita vita est hominum, quasi cum ludas efferis:
Si illud, quod maxime opus est, non cadit:
Illud quod cecidit, forte, curae sit corrigas.

Menand. lamb. Senar.
Bona vita ovis est, et mala vita est, quae sine dolore non potest esse.

Talis est, quae mulier, humana vita.
Pacis et bonae quae dicitur, quam dolere est molestia.
Vita non est vita, sed calumnia.

Virg. lib. 10. Aeneid.
Sicut sua cuique dies, brevis est, et parvum est tempus.
Omnibus est vita.

Hor. Serm. 1. Sat. 9.
Nil sine magno
Vita labore dedit mortalibus.

Horat. 1. Odarum.
Vita summa brevis, sed nos videtur inchoare longam.

Terent. in Adelphi.
Ita vita est hominum, quasi cum ludas efferis:
Si illud, quod maxime opus est, non cadit:
Illud quod cecidit, forte, curae sit corrigas.

Menand. lamb. Senar.
Bona vita ovis est, et mala vita est, quae sine dolore non potest esse.

Talis est, quae mulier, humana vita.
Pacis et bonae quae dicitur, quam dolere est molestia.
Vita non est vita, sed calumnia.

Virg. lib. 10. Aeneid.
Sicut sua cuique dies, brevis est, et parvum est tempus.
Omnibus est vita.

Hor. Serm. 1. Sat. 9.
Nil sine magno
Vita labore dedit mortalibus.

Horat. 1. Odarum.
Vita summa brevis, sed nos videtur inchoare longam.

Terent. in Adelphi.
Ita vita est hominum, quasi cum ludas efferis:
Si illud, quod maxime opus est, non cadit:
Illud quod cecidit, forte, curae sit corrigas.

Menand. lamb. Senar.
Bona vita ovis est, et mala vita est, quae sine dolore non potest esse.

Talis est, quae mulier, humana vita.
Pacis et bonae quae dicitur, quam dolere est molestia.
Vita non est vita, sed calumnia.

Virg. lib. 10. Aeneid.
Sicut sua cuique dies, brevis est, et parvum est tempus.
Omnibus est vita.

Hor. Serm. 1. Sat. 9.
Nil sine magno
Vita labore dedit mortalibus.

Horat. 1. Odarum.
Vita summa brevis, sed nos videtur inchoare longam.

Terent. in Adelphi.
Ita vita est hominum, quasi cum ludas efferis:
Si illud, quod maxime opus est, non cadit:
Illud quod cecidit, forte, curae sit corrigas.

Menand. lamb. Senar.
Bona vita ovis est, et mala vita est, quae sine dolore non potest esse.

Quis beatus cernit quoscumque, relinquere seculum,
Per carum quos mors dira ministrat rapit.
Nam vitam vario laetantur turbine semper,
Quae moritur, sinem reperit ille mali.

D. Lucinius aliter sic vertit
Laudantur Thracas, maros quod viscera matrum
Egressos egessit, protinus excipit, ar.

Quoadque, relinquentes vitam sine fine beatos.
Credunt incertos, dum ser a Parca rapit:
illos vita malis quia destinat omnibus: hinc hos
Pharmacaca quod mortem tot repetere malit.

Vita nostra & luctuosa ac simul rid cula est: Ergo si-
mul defleri ac ridendi digna In-
certo auctore ad 200.

Τὸ βίον ἡδέως ἔχει πάλιν ἢ πᾶσι
Δάειν ἢ ὄν ἢ βίον ἢ ἰδέων ἢ ἔχει
Τὸ βίον ἀγρὶ ἢ ἰδέων ἢ ἔχει
Νὸ βίον ἀγρὶ ἢ ἰδέων ἢ ἔχει
Εἰς ὅτι ἀγρὶ ἢ ἰδέων ἢ ἔχει
Ἦα ἄμα σοὶ ἀλάω πᾶσι ἀγρὶ ἢ ἔχει
Barthol. Simoneta sic transitū.

Defle hominum vitam, plusquam Heracleite solebat:
Ite lachrymas toros salite age nunc oculos.
Contate matori splenem Democrite risu,
Et toto resonans ore cachinnus hiet.

Sic a suis nunquam post condita secula mundi,
Et risu pariter dignior, & lachrymis.
Vita diuerſa officia & studia,
Viuere diuerso modis tales nunc videntur:

Nam ratio cunctos, non regit omnia viros:
In studia hic una veniunt plurima mentes,
Nec curam cursum trahunt mundum habet.

Hic opibus vacat innumeris, ille ambitioni:
Hic per agras et arva, nauigat alter aquas,
Ingentes alius merces condant, ad ille
Gaudet in Eleo carcere Sectus equo

Sunt qui bella perunt, sunt qui seruire rogatis
Contigit, est alios oria lentia iudant.
Vnus amat Venere, Sino se ingurgiat alter.
Hic hilaris ridet, tristis at ille gemit.

Hic citharam mouet, hic cantus emittit amanos,
Viribus ille valet, libris ille vacat.
Sunt qui mundanos tantum denantur honores,
Sunt qui in praeceptis montibus adificiant.

Hunc probat argutus praefans Sorbona sophistam,
Hanc fouet in dulci Theologia sinu.
Ille est aspidicus tellurem sed metit alter,
Hic numerus curat, diligit ille notat.

Sunt qui salutaris qui callent Paonis artes,
Hic fieri rhetor, ille poeta caput.
Sic variis diuersa placent, sua cuique voluptas:
At fibres gratas quemq, libido trahit.

Omnibus est eadem tristis concedere sacro
Condito est omni cuique, timenda die.
Vita humana cursum ad mortem,
Fallitur, & caeci mortem procul esse putamus:

Illam amem medio corpore clausa latet.
Quando quidem ex illa primum nascimur hora,
Ita est a nato mors comes atr a pede.

Partem aliquam vitae semper furatur, & ipsam
Diminuit vitam qualibet hora suam:
Et morimur sensim & momento extingimur uno,
Non secus ac lampas deficiente oleo.

Mors nihil ut permittat, tamen ipso in tempore praesto est,
Quin non, ah in seris, dum loquimur, morimur.
Aristotelis sententia e Graeco
Hic prope dimidium vita dormitur, & ipsum
Per simulum similes dices inop quo racent.

Haec se igitur regum ditissime num triba ferme
Dimidio vita par fuit Iris egeus
Verius Martialis de vita beata,
lib. 10 Epigr.

Vitam qua faciunt beatorem,
In cum dissiمة Martialis, haec sunt:
Res non paria labore, sed rebida:
Non ingratus ager, focus perennis.

Lis nunquam, toga rara, mens quiet a,
Vires ingenua, salubre corpus,
Prudens simplicitas, pares amici,
Comitatus factis sine arte mensa:

Nox non ebria, sed soluta curis:
Non tristis thorax, at tamen pudicus:
Somnus qui faciat breues tenebras:
Quod si esse velis, nihilq, malis:

Summam nec metuas diem nec optat.

Vitam humanam marifimilem est
Antholo. fac. lac. Bill.

Vita mari est similis, namque est mare, Vita
Hac habet, & ventos, nam fragumq, freta
Nil stabile in vita, nec in aequore ceruicetur
Saxa habet, & conchas, ut mare, vita le

Qui prorsus grauitate carent, rebisq, similes
Franguntur, conchas hos ego iure Seco,
At mihi sunt rectis vmpes sunt saxa, moueri
Quos nequus visus saua praecella grada.

De fallacia vitae praefatus.
Vita breuem se dicit (& est) cum tempor d
Transigimus, cum nos vita Venusq, tu
At longam falso licet id se frugis, atq, tu

Ponere cum vitis mens cupit atr a mada
Sic miseris fallax homines deludet vitibus
Dum longam sefe clamat, & esse breuem
Qui phtat esse breuem, breuis hinc quoq, v

Quis longam, hinc citius, quam patuit
De milero & calamito huius
stau.

Infantem tumida mater dum gessat in a
Carceris in tenebris conditus ille latet,
Sic quoad, vitales miseri dum carpinus an
Orbo nos regidus lumine carcer habet.

At sicerra fides, si spes in finere fanda,
Sincera q, det nos comitetur amor:
Nilerit angustum nobis: mrdumq, beate
Cernimus Tridatis tempus in omne die

Viendum hic esse more peregrini, vit
fructum sentiamus.
Quamuis pro toto, nec enim sine crimine
Sancti Dei soles pertulit or bene, ceu

Ius tamen est nullis, peregrinos prator m
Qui charo est Dominus, angustiae portus,
Ergo in eo certum tibi sius esse sepulchri
Expetis, hic cuius viuere mare caue:

Sed potius merens: velut peregrinus q
Ad patriam celeris qui pede tendit, hic
Vita paucorum indigna,
Indignus quisq, non vis incurtere cae
Inmedi raris occiditq, caue.

Mortalis vita breuis at non nulu aequi
Pausorim exegit temporis rufu q, t
Via ad veram vitam.

Arta via est, verae qua ducit ad arta
Nec recipit carnis gaudia menti me
Amplis incedit spatius terrena volupta
Angusto virtus tramite cello patit:

Et tamen hic calles, quos mundi vana p
Quadam magnificis aquora sunt am
Difficilisq, nups per dura, per ardua q
Commendat fides, quoad tolerat ardua

SENTENTIAE PHILOS.

Vita est mentis actio lib. 11. Metaph. c. 7. T. 30.
Vita ipsa, etiam si nullum aliud bonum conti-
menatur, optatur, expetitur li. 1. Rhet. c. 6.

Cum de quaue vita & principio agitur, pri-
que principium caeteris multo antecellit. libro
T. 68.

Cum multis modis vita dicatur, id viuere
quid horum modo reperitur, vt mens, sentius, mo-
co: praeterca moris is, qui in alendo est, accessio 8
anim. c. 2. T. 13.

Necesse est simul & vitam suppetere, & calori-
uationem. lib. de adolescentibus & senect. c. 3.

Vita in actione, non in effectu consistit. lib. 7. d.
Vita de genda: ratio non solum honesta esse d.
iucunda. lib. 8. de Repub. c. 5.

Viuere est proprie sentire & intelligere. Vita
per se bona & iucunda. lib. 9. Eth. c. 9.

Incertum ac fragile nimirum est hoc mitem
datur nobis: malignum vero & breue, in inicu-
me coatingit, vniuersum vitique: xui tempus in
quod astatim one nocturnae quietis dimidio q
viuit. Pars aequa morti similis exigitur, aut p-
quies: nec reputantur infantis anni, qui sentiu-
in poenam viuacis, tot periculorum genera, tot
cura, toties inuocata morte, vt nullum frequen-
tura vero nihil hominibus breuitate vitae pre-
seunt sensus, membra torquentur, prae mortu-
cellus, dentes etiam ac ciborum instrumenta:
tempus annumeratur, &c. Plin. lib. 7. eleganti-
lem vitae, breuitatem.

PC

POLYANTHES

Fortunaque hominum cogito, incertorq; & subitose
 auctus animantibus naturam miro remedi genere
 video, ignorantia quadam sui: nobis solis memoriam,
 providentiam, diuinas ac preclaras animi nostri doctes,
 ac laborem veritas. Tam superuacuis enim semper
 modo, sed damnosis atque pestiferis curis obnoxii, &
 quætemper tempore. & præterito futuroque angimur, vt
 quætemper videamur, quam ne quando fore parum mite-
 ratur studio miserarum caulas, & dolorum alimenta
 quibus vitam, que si rite ageretur, felicissima profus
 recum erat, miserandum ac triste negotium effici-
 tum cœcitas & obliuio possider, progressum labor,
 error omnia, quod ita esse, quisquis vitæ suæ cursum
 rememoretur, intelliget. Quem quietum quæso? quem
 quem non laboriosum magis, atq; anxium diem egi-
 tum tam securum, aut tam letum mane vidimus,
 quætemper sollicitudo meorumque surreperet? Cuius
 rebus multa iuste occasio, nisi tamen nos fallat a-
 genda maiora, siue (vt ingenue fateamur) culpa omnis in
 rebus sit, siue in rebus reliqua, quibus vndique tradimur, quod
 quætemper potest virtus sola victores? Solum igitur imbecilles,
 non quo Marte cum implacabili hoste congregimur,
 eum leue aliquid, atrollit ac deiecit, & in gym-
 nasium tolerabilis foret, nunc ludibrio et-
 doctes. Idonei viti sumus, qui pilæ in morem huc illuc tam
 animata, animalia qui breuissimi, sollicitudinis infinitæ:
 cui puppi litori, cui animum consilio applicemus,
 sit pendere, ac præter præsens malum, & ter-
 reat. & ante oculos semper habere, quod terreat. Pe-
 ratur in præfat. ad Azonem.

Quætemper quidem imprimis vita, & fugacissimum vitæ tem-
 porum humanarum inquietum aduersis flantibus & procello-
 rum: rari & vix hominibus accessibiles portus: scopuli
 innumerabiles, inter quos difficilis & profus ambigua
 iam vix vni contingit ex millibus, vt integer enata-
 tur fortunæ imperium exerceat in omnes gradus homi-
 num: vitæ grassantis: ita in quibus omnium cymba fragilis
 mortalitatis aliditur: & possimus inter hæc nobis, aut
 in angustulam vitam, immo (vt veritas dicam) longius peri-
 culari: fingatur aliquis tam benigno fidere, tam propi-
 tiam, tam denique fauente Deo, iter hoc ingressus, vt ni-
 sperum molestamque contingere: rem impossibillimam
 legulis fingi iubeo: nec ideo tamen, quamuis peri-
 culari abest metus. Et ideo fortasse non infelicis, nec
 foret, modo nostri esset arbitrii: sicut in æquore fu-
 solent circumspici clauum flectere, & dique ante
 vela labimur: sic in vita portum petere, & adhuc
 & valentibus membris mo-
 perueniam fit, quo saltem vita longior perdu-
 scilicet angustias senectutis, inter quas arctæ qui-
 & mori metuunt, & toties voti exopta-
 denique quid velint, & quid nolint, ne-
 cordia. Hæc & iis similia cogitantes abstine-
 se, seu mortis festinantium acufe-
 pro nobis ipsis tantummodo conquiri videbimur.
 4. epistol. de rebus familiaribus: ad Iacobum Messa-
 ratur.

Quætemper vitæ breuis, timui (fateor) insidias: quid enim
 quætemper vitæ est, quid morte sequacius? idem in præfat. ad
 rebus familiaribus.

Quætemper vitæ incunctus vitæ, is cum virtute vitam non
 C. lib. 2. Rhet.

Quætemper vitæ conditionem primus & vltimus dies continet: quia
 interest, quibus auspiciis inchoetur, & quo fine clauda-
 tum. Et cum demum felicem fuisse iudicamus, cui & acci-
 prosperæ, & reddere placide contingit, mediū tempo-
 prout fortuna gubernaculum rexit, modo aspero, mo-
 motu peragat, se semper minore, dum & cupi-
 tenditur, & se sine ratione consumitur. Valer. Max.
 1. 1. 1. 1. 1.

Quætemper fragilitatis nimia in prosperis rebus obliuio est. Cur-
 1. 1. 1. 1. 1.

Quætemper ignora arbores magnas diu crescere, vna hora ex-
 stultus est qui fructus earum spectat, altitudinem non
 vide. ne dum ad cacumen peruenire contendis, cum i-
 quos comprehenderit, decidas. Leo quoq; aliquando
 satium pabulum fit, & ferrum rubigo consumit. Ni-
 est, cui periculum non sit, etiam ad inualido. Idem,
 1. 1. 1. 1. 1.

Quætemper quætemper vitat, sed quamdiu considerat, cum o-

mitibus possit contingere, vt bene viuant, vt diu. Nulli. Seneca 22. epist.
 Nota.

Vita non est imperfecta, si honesta est. Vbiunque & vives, si be-
 ne desines, tota est, sed & fortiter & linenda est. Non est res ma-
 gna viuere, omnes serui tui, & animalia viuunt. Epist. Septuages-
 ma octaua.

Quomodo fabula, sic & vita, non quamdiu, sed quam bene acta
 sit, reteret. Nihil ad rem pertinet, quo loco desinas, quocunq; voles,
 desine: tantum bonam clausulam impone. Ibid.

Dum differit vita, transcurrit, omnia. mi Lucili, aliena sunt, tem-
 pus tantum nostrum est. In huius rei fugacis & lubricæ possessionem
 natura nos misit, Seneca in epist.

Læti dicamus, vixi, & quem dederat cursum fortuna, peregi.
 stinum si adiecerit, læti reniciamus. Epist. 22.

Quidam tunc incipiunt viuere, quum desinendum est, immo
 quidam ante desierunt viuere, quam inciperent. Epist. 23.

Pulchrum est consummare vitam ante mortem, & expectare se-
 cure reliquam temporis partem. Epist. 32.

De partibus vitæ omnes deliberamus, de tota nemo deliberat. E-
 pist. 72.

Omnes infantes in terra nuda vita excipit. Non te ergo pudet
 fordidus viuere, quam nasci. Ibid.

Longa vita bonis optabilis: Bonis frui bona conscientia. Malis
 hominibus vtilissimum est cito iugere. Sen. in epist.

Hoc vnum discas, vitam contemnere. Nemo tam bene rexit, nisi
 qui contempserit. Nulli potest secuta vita contingere, qui & produ-
 cenda nimis cogitat. Ibid.

Sapienter cogitat semper, qualis vita, non quanta sit. Non enim vi-
 uere bonum est, sed bene viuere. Ibid.

Homo vitæ commodatus, non donatus est. Heu quam multa
 paenitenda occurrunt diu viuendo. Ibid.

Male viuunt, qui se semper victuros putant; volunt homines ita
 præceptum esse, vt viuant, non ita viuere, vt præceptum est. Ibid.

Non viuit, cui nihil est in mente, nisi vt bibat. Ede & bibe, vt
 bene viuas: non viuas, vt tantum edas & bibas. Socrates in suis ex-
 hortat.

Beate viuere est, verum intelligere, consultare bene, velle bo-
 num, agere bona: Primum sapientia est, secundum prudentia,
 tertium iustitia, quartum perscuerantia. Primum à Deo, secun-
 dum à primo, tertium à Deo atque homine, quartum est à tercio.
 Qui ita viuunt, viuunt homines: qui viuunt aliter, animalia vi-
 uunt. Vale ac viuere homo. Marfilus Firmus lib. 1. epist. ad Hieron. Pas-
 qualinum.

Oratio in laudem hominis olim virtute præditi & vita furi-
 cti, non est lugubris, sed potius encomium. Nam primum di-
 plo commemorantur ea, que de viuo prædicabantur: Deinde,
 quid à lamentatione longius abest, quam gloria vita & mores
 præclari: Quid encomiis item conuenientius, quam victoria pul-
 cherime maxime momenti facinora? Xenoph. Orat. de Age-
 sthao.

Vita adfert multa, eaq; contra expectationem nostram, Dion Ha-
 lic. lib. 3.

Quætemper sunt publica ciuitatum studia, talis etiam est priuata
 vita. lib. 5.

Spes vitæ plerunq; magnos animos infringit. Tacit. histor. li-
 bro 5.

Homini salus beneficio nullo pensatur. Amm. Marcell. li-
 bro 14.

De vita & spiritu hominis, qui pars mundi est, & animantium
 numerum complet, laturum sententiam, diu multumque cuncta-
 ri oportet, nec præcipiti iudicio, vbi irreuocabile factum est, agitari. I-
 dem, lib. 29.

Nihil maioris est apud homines pretij, quam vitæ. Conf. Man. in
 Annal.

Non eadem est ratio vitæ eius qui in contemplando soluit, & e-
 ius qui in vita versatur. Alter enim mentis agitationem nullius
 instrumenti rerumq; extra se positam adinuenit, vbi virtutem hominum
 pulchris rebus adhibet: et autem qui virtutem hominum vitiis ap-
 plicat, non in rebus modo necessariis, sed etiam bonis, diuitiis quoq;
 sunt habenda. & ita res habebat in Pericle, qui multis pauperibus se-
 rebat opem. Plutarch. in Pericle.

Humana vita est res quædam instabilis & infirma, & talis alio
 inclinans. Heliodor. lib. 4. Hominibus via est omnibus rebus precio-
 sior. Idem, lib. 5. Nullius sexus nec ætatis opem repudiat periculum de
 vita. Idem, lib. 9.

Homini optimum est si cognoscat quod Deus mortalibus domine-
 tur, atq; vt ad optimas quasq; operationes non per nos ipsos consilia
 dirigamus: Deus enim qui cunctis dominatur, omnium opera per-
 ficet & adiuuat. Arist. in quæst.

Habere has vices conditio mortalium, vt aduersa ex se-
 cundis, fac ex aduersis secunda nascantur. Occultat vtrorum-
 que semina Deus, & plerumque bonorum malorumque cause
 A A A A A 3 sub

sub diuersa specie latent. *Plutarch. Panegy.*
 Vita Principi censura est; eaque perpetua. Ad hanc dirigimur, ad
 hanc conuertimur; nec tam impio nobis opus est quam exemplo
 Quippe in felis recti magister est merus. Melius homines exemplis
 docentur, quae in primis hoc in se boni habent, quod approbant
 que praecipiant fieri posse. *Idem, ibid.*
 Non solummodo longa vita fruuntur qui pietatis officia relin-
 quunt. *Cassiod. l. 2. c. 14.*

Humanae vitae conditionem praecipue primus & vltimus dies
 conficiunt: quia plurimum interest quibus auspiciis inchoetur, & quo
 fine claudatur. Ideoque cum demum felicem fuisse iudicamus, cui
 & incipere lucem prospere & reddere placide contigit. Medii tem-
 poris cursus, prout fortuna gubernaculum rexit, modò aspero, mo-
 do tranquillo motu peragitur: spe semper minor, dum & cupide
 votis extenditur, & fore sine ratione consumitur. Nam & si eo
 bene uti velis, etiam paruum amplissimum efficies, numerum an-
 norum multitudinem operum superando. Alioquin, quid attinet
 inerti mira gaudere, si magis vitam exis quam approbas? *Val. Max.*
l. 9. c. 12.

Omnes homines qui sese student praestare ceteris animantibus,
 summa ope nitentur, ne vitam silentio transigant, veluti pecora:
 quae natura prona atque ventri obedientia finxit. *Salust. de Coniur.*
Catil.

Is mihi viuere demum atque frui anima videtur, qui aliquo ne-
 gotio impensus, praecleari facinoris aut artis bonae famam quaerit. *I-*
dem, ibid.

Nullus mortalium vniuersam vitam peccati expertem degit. *P.*
Aemil. lib. 2.

Vitam hominis quandam in theatrum actum abiremini. Quic-
 quid homo cogitat, moliturque, id non modo posteritatis (quae in-
 corrupte iudicabit) oculis patebit, sed iam perspicitur ab ipso ce-
 leste ad spectaculum circumfuso, cuius oculis vos ita componite, ut
 vita breuitatem tanquam vltus diei ludos, si spectatoriibus proba-
 ueritis, maiora quam concipi animo in praesentia possint praemia per-
 ceptum iri sciat. *Idem, lib. 3.*

Non corpore vita constat, sed mille quotidie casibus obnoxia. Spi-
 ritu, animo, mente, quae numine assatur, impleturque, auum degant.
Idem, lib. 4.

Andronicus Palaeologus imperator Deo frater & fiducia plenus
 visus fuit, ut maxima ex parte sine custodia ageret: & sine im-
 peratoris satellitibus. Saepe etiam eos quos retia & laqueos contra
 se inuicere sciret, in eadem aedes admittere & mensa adhibere so-
 litus est. Dicebatur enim, vitam hominis in manu Dei esse positam:
 à quo ubi eius destructio permittitur, tunc omnibus periculis patere
 fores. *Niceph. Greg. hist. lib. 11.*

Vita indignus est, qui omnem clementiae spem, vltro ipse sibi pra-
 cidit. *Zonar. in Herod.*

Virtute in longiorem aetatem quam vitio peruenitur: ea namque
 & facilius est & iucundior, & expeditior, & fortior. *Sen. de rep. &*
leg. Laced.

Multi mortales dediti ventri atque somno, indocti incultique, vi-
 tam sicut peregrinantes transigere, quibus profectò contra natu-
 ram corpus voluptrati, anima oneri fuit. Eorum ego vitam mor-
 tuam iuxta aestimo: quoniam de vtraque siletur. *Salust. de Coniur.*
Catil.

Victoribus vita felix & suavis est: vicis autem nihil acerbius est,
 quam toto tempore spem in hostium misericordia collocare. *Pro-*
cop. de bell. Vandal. l. 2.

Qui partibus non cedunt, & erga superiores honeste se gerunt,
 erga inferiores verò moderate, hi plerumque habent felices rerum
 successus. *Thucyd. l. 5.*

Supremus dies suo cuique tempore, alii ferius, alii ocys aderit, si
 quid seruum est in hac vita breuitate. *P. Aemil. l. 3.*

Tripertit agenti tenebrae conueniunt, sed honeste vitae plus ot-
 namenti lux adfert. *Xenoph. orat. de Agesilao laudibus.*

Si cuique mores plerumque fortunam conciliant. *Corn. Nepos in vita*
Pomp. Attici.

Dignarum rerum contemplatio & reipublicae administratio,
 haud se coniungi solent: atque adeo optandum est, ne magna inter
 eas pugna ut inter carnem & spiritum, & sensum atque mentem ap-
 pareat. Nil vero placet eum qui ad principatum aspirat, ex v-
 traque contemperatum esse: sed aliae ad grauiorem, aliae ad acutior-
 traque contemperatum esse: sed aliae ad grauiorem, aliae ad acutior-
 rem sonum, aliae plus minusve adstrictae variam & concinnam har-
 moniam efficiunt. Qui enim soli diuinarum rerum speculationi
 efflentent, in montibus & speluncis debet viuere: ut cuius mores à
 ciuili consuetudine prorsus abhorreant. Qui vero morum ciui-
 litatem cum virtute coniunxit, & viua variarum rerum perpolitus est
 is populum ad res optimas & salutare facile deduxit. *Niceph. Gre-*
gorii, hist. l. 3.

Qui vitam suam proferunt, eos tanquam ex insania quadam rem-
 aliquam magnam tentaturos, reliqui omnes suspectos odiosque ha-
 bent: quos autem plurimam salutis propriae rationem habere vi-
 dent, eos laudant, & praedicant, tanquam nihil morti dignum com-
 missuros. *Dion. l. 46.*

Mala res est vitae cupiditas, cum non omnia diuinae providentiae
 mandantur, sed terrenis rebus quasi aliquid firmi habeant, inhae-

tur. Inde enim sciantur examina virtutum. *G. P. V. l. 12.*

Omnis actio ab hominibus, ex iporum communitate
 debet: peccatum quod admittit nullo vniquam commo-
 fit insectum: sed autem bonis actionibus corrigi-
 bus maxime fauet, pristinamque famam erroris obliuio-
 na restituit. *Procop. de bello Vandalic. lib. 2.*

Qui in his quae admiserunt retractando probantem
 mam praeteritorum exculationem praefert, ferius, *Idem,*
lib. 2.

In lucem prodeuntibus vniuersis haudquaquam
 finis, & mortis genere ipso, ut in aliis multis inter-
 mines. Si quidem vel ignaui imbellesque contumacia
 est, & risum de se hostibus exhibendo, ad praeterea per-
 pora, fatum nihilominus complet: quod tamen gen-
 tib. viris, cum virtute & optima abundantia gloria
 tianur, contingit. *Procop. de bello Goth. l. 2.*

Apud mortales eodem statu permanere diu nihil po-
 bello Goth. lib. 3.

Quum Xerxes innumerum illum exercitum
 lachrymas funderet, ab Artabano rogatus quid fieret
 respondit. Reputantem me quem breuis sit commo-
 sibi horum miseratione: quorum, quum tot sine, ce-
 rum annum supererit. Excipiens Artabano, Art-
 lia, quam istud est, viuendo miserabiliora patitur.
 breui vita nullus hominum adeo felix existit, neque
 liorum, cui non crebro, necdum semel, subita sit
 voluntas potius quam viuendi. Incidens enim in
 morbi vitam perturbant, efficiuntque, ut quem breuis
 longa videtur. Ita mors optatissimum est periculum
 vitae, quam Deus dulci gestu aspergens, ob id homines
 deprehendit. *Herod. lib. 7.*

Verfatur in incerto vita mortalium, retinens
 sursum ac deorsum currens omnia volutat, & com-
 Conf. Marcell. Annal. pag. 165.

Quis enumeret incommoda, quae vitae in se-
 rum mortalium arummoa natura non fecit ac tan-
 secum trahit? *G. P. Achym. hist. lib. 8.*

Omnis splendor, vnius horae momento in habita-
 tur. *Idem, eod. lib.*

Si quis intueatur omnia propius, competere
 ta nostrae conditionem, qui tantis laboribus, regibus
 bis cogitationibus nos defatigamus ipsi & alligamus. *Idem,*
lib. 5.

Leuissimo momento salus perit, summorum
 pendet. *P. Aemil. lib. 10.*

Plerumque res paruae non minores habent
 minus inexplicabiles, quam maxime. *Pr. Corn.*
lib. 10.

Is melior habendus est, cui mutatio vitae in meliorem
 enim ea natura praestantior, in qua deteriora con-
 hora videntur atque adolefunt. *Plutarch. in comp. et*
cellis.

Nihil est in hac arummoa vita potius quam ut
 num iudicium, & studeamus in rebus omnibus, & a-
 sumus mediocri vitae genere, neque defangimur in
 suscipiuntur à multis, nimia quadam cupiditate
 scendi. Hanc viam si possemus ingredi atque
 us viuere, & minus aspergerentur valentiae
 tem non adeo formidaremus. Preterea quae in
 lena, facile potest ex eo colligi, quod simul atque
 quicunque sit ille, statim omnes abominantur & ab-
 cadauer: & uolat anima, sicuturque mox iudicio
 min. lib. 10.

Vt eos qui pulcherrimas & elegantissimas formas
 quid illis adit minus venustum, neque omittit: plerumque
 exprimeret exactus quod hoc turpem, illud propositum
 milem aspectum esset praebiturum: ita quando
 ne fieri nequit, ut hominis vita inculcata prorsus
 te pura sit, in his quae haudem mentur, est veritas, in-
 litudo, plane exprimentia: si quae autem & veritas
 aliquo, seu ciuili necessitate incurrunt in ipsa
 mare debemus, defectus potius virtutis esse, quam
 atque ideo nequaquam nimio studio in huiusmodi
 quali pudore humanae naturae moueri, quae nullam
 genium sincerum, & perfectae virtuti decuram praestantem
 in Cimone.

Recte dictum est à Xenophonte, praestantiam virtutum
 iam, & quae inter potandum animi causa aguntur, in
 in se habere: at verò etiam magis est opera, praeterquam
 re, quam in aduersa fortuna in agendo loquendo
 uent. *Idem, in Agesilao.*

Clarorum virorum facta moreque posteris tradita
 vificatum, ne nostris quidem temporibus quae
 suorum aetas omisit, quibus magna aequa
 viciae supergressa est vitium, parus magis

PO

POLYANTHE

penam recti & inuidiam. Sed apud priores, vt agere...

De ratio vitæ. DIAL. XCVIII.

Francisc. Petrarch.

D O L.

De ratione ingenis tenet. R. Expremissis ortum malum...

ΑΠΟΡΡΗΓΜΑΤΑ.

Vitam humanam dicebat esse similem panegyri. hoc...

Vitam sine felicitate dicebat longam esse viam...

Vitam fortunæ coniunctam torrenti similem esse...

Vitam sine felicitate dicebat longam esse viam...

Vitam fortunæ coniunctam torrenti similem esse...

Vitam sine felicitate dicebat longam esse viam...

Vitam fortunæ coniunctam torrenti similem esse...

Vitam sine felicitate dicebat longam esse viam...

Vitam fortunæ coniunctam torrenti similem esse...

Vitam sine felicitate dicebat longam esse viam...

Vitam fortunæ coniunctam torrenti similem esse...

Vitam sine felicitate dicebat longam esse viam...

Vitam fortunæ coniunctam torrenti similem esse...

Vitam sine felicitate dicebat longam esse viam...

Quod aliis defluentibus alii succedant. Sententia in rebus huma...

Epicharmus. Inter confabulandum cum amicis quum audisset...

Quid mutuo contenditis & litigatis de paucis diebus...

Anonymus Philosophus quidam interrogatus, qualis esset...

Hierocles dicebat, longe radioseque vite maximum imminere...

Idem. Pauperum vitam aiebat, similem esse nauigationi iuxta...

Socrates. De vita malorum & vitioforum hominum hæc eius...

Idem. In vita perinde, vt in simulacro, omnes partes pulchras...

Diogenes. aiebat, de necessariis quidem ad viuendum homines...

Epictetus. Longior vitæ, sed deteriori, breuiorem, sed meliorem...

Aphthonius. Homini fortunato, inquit, breuis est vita infortunato...

Simonides interrogatus, quantum temporis vixisset, tempus...

Anthon. Vita similis est, inquit, carceri vnus diei, & totum vitæ...

Socrates. In vita tanquam in theatro permanendum esse dicebat...

Philippus, cum appareret in loco anteno casta metari, & mo...

Aratus, laudante quodam virum desperatum & audacem, ac id...

Spensippum crucibus resolutum Diogenes heritabatur, se ipsum...

Theodorus Cyrenæus. Nullam satis magnam causam sapienti...

Chrysolomi. Sicut ad seruandam prolis successionem Deus pe...

ΣΙΜΙΛΙΤΥΔΙΝΕΣ.

Chrysolomi. Sicut ad seruandam prolis successionem Deus pe...

AAAAAA 4

Siceroni.

...eritatibus resistere possent incidentibus. Quidam au-
 tem petra, petra illa digni supra quam firmari sumus, &
 ceteris, quicunque sapienter vi ratione, & multorum expe-
 ctationem, omnia tolerant constanter & inconcussa, o-
 cedunt, vel miserentur eorum, qui concutiuntur: hoc qui-
 bus, vel miserentur propter humanitatem. Ipsi
 propter sapientiam, illud autem propter humanitatem. Ipsi
 propter curia ponunt absentia mala contemnere, seu potius
 praesentia vero inculpare: & quantum ex his
 praesentia nemp, non secus ac stabilia, & extra tempus philoso-
 phat in necessitatibus omni carere prudentia: quemadmo-
 dum se optimum athletam censent, quum tamen nun-
 quam descendit: aut gubernatorem eximium, qui
 tranquillitate multum de arte gloriatur, in tempestate autem
 insula relinquit. *In oratione, postquam reuerteretur ex a-*

Indis. Sicut in somniorum visionibus videntes non
 studentes non audimus, gustantes aut tangentes nec gu-
 stant, nec tangimus, loquentes non loquimur, deambulando
 ambulamus: sed quomodo videmus vi moribus & habiti-
 bus prioris vitium, mente inaniter sine vniuersis obiectis
 de suis simulachra rerum non existentium, tanquam exi-
 stens eos simulachra in hoc mundo corruptibili vigilan-
 tibus. Eodem modo etiam in hoc mundo corruptibili vigilan-
 tibus, omniis sunt similia, veniunt, abeunt, oc-
 cident, & priusquam comprehendantur, auolant. *lib. de*

...que sub mundo sunt, vmbra spectatq; sunt similia: &
 in pompe traduntur, prima quaeque conspectum praer-
 tem in torrentibus, fallente vitium celeritate vnde praer-
 terea totius negotia currentia praerelabentiaq; videntur
 quum ne momentum quidem maneant, nunquam non
 videntur. *lib. de*

modori. Rota accipitur pro nostra hac vita, ob ipsas reuolu-
 tionis iuxta illud: Vox contriti tui in rota. Inquit ergo:
 in rota huius vitae nos secum praecipites deuoluit in la-
 byrinthum curamus salutem. *In Eccl. c. 12.*

...vntatis dies praesentem vitam: primo quidem, quia vi-
 uentes plerique, quod fas pinax est, minus sequuntur:
 oeciam, quia fugit velut umbra, neq; consistit. *In Eccl. f.*

vi. Vmbra enim (inquit ille) continens lex futurorum bo-
 Postquam id, quod modo relatum est, etiam in nostro in-
 corpore. Umbra enim nostra vita est, quam hic agimus.
 a capiat imago diuina & in spiritu similitudo. *In Gen. cap.*

vi. Cyrenis, quemadmodum in scena tragaeos videmus,
 occidit bene exercitata, eum pari modo & Creontem agere,
 neque enim pupparei panni ad vocis claritatem aut
 ad aliquid faciunt, aut ad theatrum carminis sono occu-
 pant etiam famulam. Et haec eadem musica repaerent
 quancunq; ei personam fabulae choragus imponit, hanc
 agere postulat. Ita igitur Deus nobis, & fortuna, di-
 uina genera, quasi personas quasdam in hac ingenti mundi
 scaena, neque vnius conditio, quam alterius, quicquam est
 vit, vel deterior. Eam vniuquaq; gerit, vt potest. Po-
 tuit vit bonus omni loco se recte gerere, sine mendicium il-
 legem agat: neq; de persona alterari solet. Nam & in tra-
 gaeo hanc fuerit, hanc illum refugere, aut alteram eligere.
 Eum enim persona, si placeat, corollas, & praeconia confe-
 ratur vero, si in regia se tarpit det; expulditur & exhibi-
 tum etiam nunquam lapidibus peritur. Neq; enim vllum
 hanc nobis proprium est, sed alienis his extrinsecus circum-
 Non autem si sumus, qui hanc vitam vitimur: qui cum ope-
 representatione nostra ipsi alicui illi aut deteriora effici-
 tores quidam viuarum fabularum. Quapropter non
 am velles illa & sumantur, & mutabuntur. *De praesident.*

vi. Vita fortunae coniuncta torenti similis est. Turbulen-
 & plena ceno, ingressuque diffigilis, violenta & obtre-
 & breue tempus durat. *Apud Sib. serm. de temper.*

vi. Neq; aliter in vita fieri potest, nisi tanquam in conui-
 per vino madii, vertiginibus & in finitimum doloribus ab-
 velitis. *In epist. ad Gracii.*

vi. Nici, quemadmodum in bellum exantibus nulla est y-
 nadi ad habitos accedant, & postea tiorum volantium v-
 ndq; declinare velint (non enim seripotes, vt omnia vi-
 opus est autem thorace solido, & alia omni armatura, vt et si
 quod incidat, non penetrare possit: Eodem & vitis, qui in
 tati procedant, possibile non est, vt omnia declinent & cur-
 gia nullo terantur, eorum quae secent in vnumquemq;
 vit fortuna, sed opus est animo firmo, & maxime impetra-
 illiq; cedente, aut certe haud facile, quiq; non qualibet re
 par, quandoquidem necesse est phingi, & parim accipere
 Etenim qui pedes habent tenos & pelus non attri-
 de vidis incedant, nunquam talem inueniunt, viam, vt non
 ar dolentq; quia & leuia illis erunt moleste: exercitatus
 a perirma quidem via difficilis est. *Orat. 15. de prouidinae.*

Plutarchi. Plato conferri hominis vitam iudo tesserarum quid ja-
 etu cadat, non in nobis situm: at quod cecidit, recte disponere, in ho-
 bis est. Sic euentus in nobis nos est, quod obuenit id in bonum ver-
 tere, nostri muneris est. *In Moral.*

D. Augustini. Quomodo si essemus peregrini, qui beate viuere
 nisi in patria non possemus, eaq; peregrinatione vtiq; miseri &
 miseriam finire cupientes, in patriam redire vellemus, opus esset vel
 terrestribus, vel marinis vehiculis: quibus vtendum esset, vt ad pa-
 triam, qua fruendum erat, peruenire valeremus. Quod si amoeni-
 tates itineris, & ipsa gestatio vehiculorum nos delectaret, conuersi
 ad fruendum his, quibus vti debuimus, nollemus cito viam finire, &
 peruersa suauitate implicari alienaremur a patria, cuius suauitas
 faceret beatos: Sic in huius mortalitatis vita peregrinantes, Do-
 mino, si redire in patriam volumus, vbi beati esse possumus, vt en-
 dum est hoc mundo, non fruendum: vt inuisibilia Dei per ea,
 quae facta sunt, intellecta conspiciantur: hoc est, vt de corporalibus
 temporalibusq; rebus aeterna & spiritalia capiamus. *De doct. Chri-
 1. c. 1.*

Quomodo sic ametur ista aeterna vita. quam sit amanda aeterna
 vita? Amas istam vitam, vbi laboras, curas fatigas, anhelas, & vix
 enumerantur, quae necessaria sunt in misera vita. Seminare, a-
 rare, nouellare, nauigare, moles, proquere, texere, & post haec o-
 mnia finire habes vitam. Ecce quae patris in misera ista, quam
 diligis, vita: & putas te semper viditum, & nunquam moriturum:
 Tempa, saxa, marmora ferro plumbq; consolidata, tamen ca-
 dunt, & homo nunquam putat se moriturum: dies mali hic sunt.
 Non sunt mali, quos agimus in corruptela huius carnis, in tanta
 vel sub tanta sarcina corruptibilis corporis, inter tantas tentationes,
 inter tantas difficultates, vbi tanta voluptas, nulla securitas gau-
 dii, timor torquens, cupiditas auda, tristitia arida? Ecce quam ma-
 los dies, & nemo vult finire dies malos, nulloque rogant hinc
 Deum homines vt viuant. Quid est autem diu viuere, nisi diu
 torqueri: Quid est aliud diu viuere, nisi quam malos dies malis
 diebus addere? Et cum crescant anni, quasi accedunt illis dies, &
 nequeunt, quia minuantur, & ipsa est falsa computatio. Crescen-
 tibus enim decedunt dies potius, quam accedunt. Constitue alicui
 homini nato, vbi gratia, octuaginta annos: quaequid viuit, de
 summa minuit. Et inepti homines gratulantur plurimis natali-
 tiis, tam suis, quam filiorum suorum. O virum prudens, si
 tibi vitum minuat in vitre, trilaris? dies perdis, & gaudes: ac
 li ergo sunt dies, & copiores, quia diliguntur. Sic blanditur hic
 mundus, vt nemo velit finire aeternam vitam: vit bona non
 est, nisi beata. Vita beata esse non potest, nisi aeterna, vbi sunt dies
 boni, non multi, sed vni. *De Verbis Domini in Matt haum. sermo-
 me 17.*

Beati Gregorii. Vita nostra nauiganti similis est: is qui nauigat,
 stat, sed et iacet, vadit, quia impulsu naus ducitur: ita & nos sumus,
 qui sine vigilantes, sine dormientes, sine tacentes, sine loquentes,
 per momenta temporum quotidie ad finem tendimus. *Lib. 6. e.
 p. 26.*

Homines nati in mundo sunt quasi flores in campo. Vita in
 carne flos in foeno est: homo more floris ex occultis, & apparet su-
 bito in publico, qui statim per mortem trahitur ad occultum. Ori-
 mis viriditas nos ostendit, sed ariditas pulueris ab apectibus retra-
 hit. *Moral. lib. 7.*

Lactantius. Vt lux esse sine igne non potest: sic vita sine luce. *lib.
 7. c. 1. de diuina praemia.*

Seneca. Quemadmodum per frequentia verbis loca properant
 in multos incurstrandum est, & alicubi tibi necesse est, alicubi
 retineri, alicubi respici: Ita in hoc vitae actu dissipato & vago
 multa impedimenta, multa querele incidunt. *Libro 3. de tra. ca-
 pit. 6.*

*Vi qui variis tempestatibus, huc & illic iactatus est, nec tamen
 peruenit, non multum nauigauit, sed multum iactatus est: Sic qui
 diu vixit, nec profecit ad bonos mores, non diu vixit, sed diu fuit. A-
 pud Eras.*

*Quomodo fabula, sic vita: non quam diu, sed quam bene acta sit,
 referit idem.*

*Vi in eundem annum nemo bis descendit: Sic ab rapida
 cursum vitae homo ad singula momenta alius est. Apud Eras.
 num.*

*Supra modum deditus vino secem quoc; exhorbet. Sic admo-
 dum vitae audus, qui ne extrema quidem senecta vult mori, apud
 Eras.*

Vit Pontificis. Vita nostra reuera nihil aliud quam comedia:
 cuius vltimus actus de morte agitur. *Comment. in Paeormista. lib.
 tertio.*

*Vita breuis est homini, quasi somnium fugax. Nulli craftina
 dies certa est: nihil enim nisi venci & vmbra sumus. Epistol. lib. E.
 p. 110.*

*Puillus est animi, lucris inhare terrenis. Mens generosa & alta
 coelestes adspirat in thesauros. Breuis est vita hominis super ter-
 ram. Fugunt anni nostri licum: vitae nostrae sunt ara nearum tela,
 quae cito dirumpuntur. Curriculae tui nostri incertum est: pere-
 gunt ambulamus in hoc mundo, ac ignoramus, quod ferus vbiq;
 vehat. Epist. h. epist. 131.*

Non hac

Non haec, quam vivimus, vita est, sed potius mors, quae fugit vel
ur umbra, & nunquam in eodem statu permanet. Sicut illa &
flos deficiunt. Leuissimaque res est, quae hominem extin-
git. B. folia minima nobis insidiantur, & parvuli serpentis
mortu, aranea nonnunquam ictu perimus. Epistoliarum libro, e-
pistola 411.

Vita viri multissimè, Vita praesens laboribus ac tribulationi-
bus plena est: nam cum luctu agitur, ac lachrymis amittitur.
Tanta est igitur tribulatio huius miseræ vitæ, ut nec vita sit dicen-
da, sed potius mors, vel quippiam aliud morte deterius: semper e-
nim in hac mundi dum vivimus malitia, luctandum, in qua nulla
erit ymaginam requies. De patientia verè contemplatione, s. se-
cund.

Engelberri Abbatis, Praesens vita non habet ex se sufficientiam,
sed multimodam indigentiam: propter quod (secundum
Philosophum ibidem) felicitas huius vitæ indiget rebus exteriori-
bus ad operationes felicitantes; sicut amicitia; pecunia; potentia,
sanitate, & huiusmodi multis. Item non est stabilis praesens vita
sed mutabilis à natura, & à casu, & à fortuna. Item non est dura-
bilis, sed transitoria: quia est umbra quaedam, & transitiva, & via
ad futuram vitam quæ est immutabilis & perpetua. Propter
hoc praesentis vitæ felicitas est imperfecta simpliciter, & perfecta
secundum quod solium: scilicet quantum est huius vitæ & eius con-
ditionibus possibile suo modo. De virtù & fine Romani Imperii.
cap. 17.

Ioannis Dugonis Philonis, Brevis est vita mortalium: brevio-
rem facit somnus. Surgendum itaq; noctu, atq; vigilandum, &
spatium vitæ per se brevis vigiliis nocturnis promovendum: Præ-
cipuaque danda opera, ut non solum dies, verum & noctes con-
ciliande gratiæ diuino studio transigantur. Atqui tu quiesces se-
curus, & in modum gnis, grati iopore sepultus iaces. Vetum
si scires, quantum tibi praesentis huius immineret periculi, protu-
res excussio torpore; melius aliquando rebus tuis consule-
res.

Asiat enim soribus chara mors lurida vita.
Cristiana lux febrem, cerum feret altera lethum.

In Tiliandis de scientia bene morandi.
Mihi sane id, quod res est, expendenti, vicissim deplorandi vi-
dentur, ut reuera miser, ipsi viuentes & sani, qui a grotantes &
morituros, horrosque ut miseros deplorant. Faciunt autem hoc
inhumanitate quadam, ac prorsus bruta veritatis ignorantia, qua
mundi huius amatores obocceantur, ut qui doctrinæ Christi ne-
quæ student, neque credunt, exitimantes, vitam hanc esse felici-
terem aliquam, quæ nihil aliud est, quam mera miseria. Vera
dicere me tum dices, quam per singulas ætates illam arbitratu
fuere, ibidem.

Miseria est hæc vita, quamlibet solis non felicitas. Et hoc
*homine vallis lachrymarum vere dicitur hic mundus, non cam-
pus Elysus. Nouit Hædodus, nouit hoc Homerus, nouit viro-
que antiquor Orpheus, nouerunt & alii, vel paris aut maioris ve-
tustatis, vel Ethnici, qui homines in hoc mundo viuentes; quam-
libet felices & vulgo iudicatos, peculiari semper epitheto notaue-
runt; & adhuc in suis monumentis vocant miseros mortales.*
*Quæ hæc se sentiant Ecclesiæ Doctores; meo iudicio non ope-
ra pretium est referre, quum omnes paribus placitis doceant,
in hac vita quemadmodum nihil esse felicitatis, ita calamitatum &
miseriarum plena esse & cetera omnia. Et ipse Seruator Christus,
promissionibus vitæ beatæ nihil aliud inuuit, quam huius præsen-
tis miseriam, ibidem.*

Rele sane hominem simulachrum Sophocles, atq; vmbra vocat,
*rem sane & vanam & contemnendam. Hunc autem propemo-
dum secutus Horat. Flaccus inquit:*

Pulsis & umbra sumus.

Sed longe id aptius & apertius Pindarus expressit: Quid autem
est vllus? Quid nullus? Vmbra somnium. Nam quum vmbra
debilis nihil sit, quale sit vmbra somnium, non est intellectu
difficile. Vnde igitur tanta sit nobis animi elatio, nescio: ut qui
cæteris animantibus sumus fragiliores, soli velimus ex omnibus
delectare ius mortis: quæ ut natura rationeque debetur, ita ne-
cessario communi est omnibus. Quod si intelligeremus, quan-
tum inest in ea boni: nunquam adeo nobis essemus aduersi atque
inimici. Quæ enim imprudentia nostra est, ut ignoremus ad fi-
nem omnia referri oportere: finem vero ut bonum appeti? Finis
autem vitæ huius, quam mors, alius est nullus. Quod si sum-
mum bonum & finis vltimus conuertuntur, mortem habendam
esse in ratione felicitatis, qui negarit, quæ sit felicitatis ratio non
intelligit. Simul enim cum morte & vita humana omnis fini-
tar actio. In consolatione ad Iacobum Antiochiam Marcellianus, de
obitu filii.

Ioannis Pici Mirandula, Fac cogites semper instantem mor-
tem, & punctum scilicet esse, quod vivimus, & adhuc puncto mi-
nem, quam sit malus hostis antiquus, qui nobis regna mundi pro-
mittit, ut nobis regna celorum eripiat: quam fallæ voluptates,
quæ ideo nos amplectantur, ut strangulent: quam dolosi hono-
res, qui nos sublimant, ut deinde præcipitent: quam lethales di-

uitæ, quæ quanto nos magis pascunt, tanto magis venentem
breue, incertum, vmbraile, falsum, imaginarium est esse
quod hæc omnia; simul etiam si ex voto, affluant, non potest
possunt. Quam magna hæc & promissa parata sunt, quæ
praesentibus illam suspirant patriam, cuius Rex diuinita conser-
dus æternitas. in Epist. ad Ioan Franc. Pic. nepotem.

Ioannis Ludouici Viuis, Sic agamus semper, tanquam
armati vigilantes, accincti, intenti, occasione nobis
dormientes. Et cum tanta sit vitæ fugacitas, in tanta incertitu-
ne, ut ne crastinum quidem possit quicumque sibi polliceri
est & periculosissimum, si spes nostras in longum tendamus
ramulque nos adornare futuro itinere, quo singulis motibus
camur, inciti quando (velimus nolimus) in illud perueni-
Quamobrem paremus nobis thesaurum ad futuram vitam
liquid quotidie accretat: quo instructi & confisi, in
legitimi aut socordiam inopinantes opprimamur, cum
bis moesti; sed parati abire, & vitæ huius pleni agere
magnam & optimam spem vitæ, innocenter sancte
actæ per fidem filii Dei, & peritæm quo munere nullus
homini à Deo maius auri pulchritudini dari: quo Deum
quantum officii à mortali potest, amulamur, sequemur
quimur. In introduct. ad sapientiam, cap. vltim. solum
mo nono.

Laurentii Iustiniani Patriarchæ, Quisquis sapit, quod
delibus oportune sciendum est, minime ambigit se in
peregrinari exilio, quo ex quotidiana experientia immen-
spicit subiacere periculis. Hinc est, quod saculum huius
non potest, tanquam horis singulis emigratur ex iplo
vis quippe more se præparat, farinulis suas colligit, laurum
Propheca per singulas noctes lectum suum, ac stratum
mis humiliter rigans. De contemptu mundi; capite
primo.

Ferri Galatini, Homo est quasi folium, quod in parva
bore vitæ cecidit, quodq; vento tenationum rapitur
rum flabit. leuatur. ac suorum peccatorum pondere ad infer-
huc. Rabbi Salomon in gl. super illo P. 143. Et non vult
um cum seruo tuo Domine. Lib. P. 3. c. 6.

Folentii, Quemadmodum Sole ad occasum propere
lixæ augentur vmbra, ut cum dici inire: ita in noctem abar-
ta est hominis, cito nimirum ad occasum declinat lux
tur, & in nihilum tandem resoluitur. in P. 1. c. 109.

Quemadmodum vmbra, est grandior Sole occidit
magnitudo tamen illa eo propior sit nocti, quo maiore vitæ
secus sane est vita hominis, fugax nimirum, vana, ac
infortunis & morti, cum felix, magisq; beata vulgo exi-
P. 1. c. 102.

Erasmi Paterod. Ceruæ pastu dictamini excurant: cre-
gittas à halangio percussit, cancerum est sibi moderat.
ta à serpentibus icti, herba quadam se resouat. Hæc
xaris pulorum oculis chelidonia succurrat. Tethyos
pastu vires aduersus serpentes reficit. Mellea in munit
ruta se confirmat. Ciconia origano, hederæ apri sibi
morbis, item cancerum est. Anguis feniculi succo
uium. Draco veriam naualem syluestre lactucis succo
guit. Panthere aduersus aconitum hominum excreta
medentur. Elephas chamæleone fronde (nam similia
manti color) decorato. Vrsi, cum mandagore modica
re, formicas lambunt. Ceruus venenatis bubulis herba
sistit. Palumbes, graucis, merula; perlices laurifolia
stadium purgant. Idem faciunt colymbæ, turtures, & g
herba, quæ vocatur Helxine. Anates, aniles, cæteræque
ca, herba Siderite. Grues & similes, unco palutri. Coru-
chamæleonte, qui etiam victori nocet, lauro insectum
guit. Breuiter, nullum est animal, quod non intelligat
Solut homo nescit, vnde vitæ corporis vel animi remedia
beat. Ex Plin. lib. 8. cap. 27. Arist. lib. 9. de nat. anim. cap. 6.

Thimeri, Vitrum quo et pulchritudo promptus
hominis vita præ aliis animantibus facilis ostendatur
in apoph. 125.

ADAGIA.

Homo bulla. *πρωτόν ἐστιν ἄνεμος.*
Admonet ad agendum, vitæ humana nihil esse fragilius.
in animis. Der Nienso ist ein wasserblas.
Spirithama vitæ. *ἄνεμος ἴσθ' ἄνεμος.*
Significatur mediæ vitæ humana peripallus. Metaph.
à mensuris. Germani quoq; dicunt: Wasserblasen.
Spannen lang.
Temporis punctum *ἄνεμος ἴσθ' ἄνεμος.*
Et hoc ad agendum vitæ breuias fugacitas, metatur. Plat.
Optimum nati proximum cito mori.
To μηδ' ἴσθ' ἄνεμος ἴσθ' ἄνεμος ἴσθ' ἄνεμος.
Erasmi, *ἄνεμος ἴσθ' ἄνεμος ἴσθ' ἄνεμος.*
Admonet ad agendum; tanta esse vitæ humana fragilitatem
mum certum, ut, si non nati, Soli quoque obiciat.
in præfat. li. 7.

PO

POLYANTHEM

